

عنوان مقاله:

شناسایی مولفه های پرسشگری استراتژیک در راستای توسعه پایدار نظام آموزش عمومی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش در برنامه ریزی درسی، دوره 18، شماره 71 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

محمد ادیبان - دانشجوی دکتری مدیریت آموزشی، واحد تنکابن، دانشگاه آزاد اسلامی، تنکابن، ایران

اسماعیل کاظم پور - دانشیار گروه علوم تربیتی، واحد تنکابن، دانشگاه آزاد اسلامی، تنکابن، ایران.

زهره شکیبایی - استادیار گروه علوم تربیتی، واحد تنکابن، دانشگاه آزاد اسلامی، تنکابن، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف شناسایی مولفه های پرسشگری استراتژیک در راستای توسعه پایدار نظام آموزش عمومی انجام پذیرفت. تحقیق حاضر از نوع پژوهش کیفی و با روش گراند تئوری (Grounded Theory) یا نظریه داده بنیاد انجام گرفت. جامعه آماری پژوهش را تمامی صاحب نظران حوزه علوم تربیتی و مدیریت آموزشی تشکیل می دهد. روش نمونه گیری به صورت روش هدفمند ملاک محور است که حجم نمونه آن براساس قاعده اشباع نظری با ۱۲ نفر از خبرگان دانشگاهی تشکیل می دهد. در این روش نمونه گیری هدف پژوهشگر انتخاب مواردی است که با توجه به هدف تحقیق، سرشار از اطلاعات باشند. ابزار گردآوری داده ها در این پژوهش، مصاحبه نیمه ساختار یافته است. برای سنجش روایی و اعتبار مصاحبه ها؛ اعتبار، انتقال پذیری، اطمینان پذیری و تاییدپذیری مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج تجزیه و تحلیل مصاحبه ها، ۴۳۰ کد باز اولیه، ۱۴۷ کد باز ثانویه، ۴۲ مفهوم و ۱۹ مقوله می باشد. یافته های این پژوهش نشان می دهد که پرسشگری استراتژیک بر توسعه رویکرد پژوهشی، روش های فعال یادگیری، نقد منصفانه، خلق دانش جدید و نظرگاههای افق آفرین، پرسشگری هوشمندانه و تعالی بخش، تغییر وضع موجود و پاسخگو کردن نظام آموزشی تاکید می کند.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، توسعه پایدار نظام آموزش عمومی، پرسشگری، پرسشگری استراتژیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1447081>

